

לפני העטיפה החיצונית:

**הרוח
נושבת.**

בעטיפה החיצונית:

**אני יושבת
על הכיסא**

אחרי העטיפה הפנימית:

**אשתק
הזיכרון.**

בעטיפה הכי פנימית:

**סיפור - עץ
הבאבוק**

סיפור – משל גדילתו של הבמבוק הסיני:

היה היה בסין הרחוקה אדם צעיר שהחל לאבד תקווה בחייו. ראש השנה עמד להגיע, והוא הרבה על כל ההחלטות שקיבל על עצמו ועל כל מעשיו בשנה שחלפה. לצערו הרב, למרות מאמציו הרבים נראה ששום דבר לא השתנה – הוא נשאר אותו האדם, עם אותן הבעיות ואותם החסרונות. הייאוש החל מכרסם בליבו, עד שהחליט לפנות אל מורה חכם שגר בראש ההר הצופה אל הכפר שבו התגורר. לאחר מסע של שלושה ימים ושלושה לילות הגיע האדם אל בקתתו של המורה. המורה ישב על כיסא צנוע שהיה מונח במרכז הבקתה ולימד את תלמידו, ולאחר שהסתיים השיעור פנה אליו וסיפר לו על לבטיו וספקותיו. המורה הקשיב בחיוך ושאל: "האם ידוע לך כמה זמן לוקח לצמח הבמבוק הענק לצמוח עד לגובה של בניין?"

"אספר לך: בשנה הראשונה עליך לשתול את הבמבוק הזעיר ולהעניק לו אור שמש, דשן ומים בשפע. אל לך לצפות לשום גדילה נראית לעין."

"בשנה השנייה עליך להמשיך לטפח את השתיל הקטנטן. אף שאתה מתמיד להשקותו בסבלנות, למרבה פליאתך דבר לא מתרחש – והוא לא גדל אף לא בסנטימטר. אף-על-פי-כן, אתה זוכר שסיפרו לך שלבמבוק לוקח זמן רב להראות סימן של התפתחות, ואתה מתאזר בסבלנות."

"עוד שנה חולפת. גם בשנה השלישית אתה ממשיך להעניק לצמח הקטן דשן ומים ומאפשר לאור השמש לחמם אותו מדי יום. בשלב זה רוב האנשים מרימים ידיים בייאוש, מוותרים על הבמבוק הקטן וחדלים להשקותו. אך עליך להתמיד!"

"בשנה הרביעית אתה מרים ראשך אל שאר הצמחים שבגנך, ורואה כיצד כולם עלו וצמחו היטב בארבע השנים שחלפו, ולא יכול שלא להתחיל להסס בלבך. בעוד כולם פורחים וצומחים – הבמבוק הזעיר נשאר כשהיה, חרף כל תשומת הלב, האהבה והזמן שהשקעת בו..."

"בשנה החמישית, "כאן עצר המורה את דבריו ועיניו נצצו, "אז מתרחש הפלא שיגרום לך להיווכח בכוחו העצום של הטבע. בבת אחת, כמו במעשה קסמים, השתיל מזנק לשמיים! גדל וגדל וגדל, הוא אפילו עשוי לעיתים לצמוח במטר שלם ביום!... במשך שישה שבועות הוא צומח לגובה של שלושים מטרים."

"אם כן, כמה זמן לוקח לבמבוק לצמוח לגובה מדהים שכזה?"

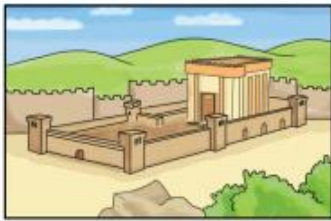
(כאן נעצור ונשאל את הבנות...)

"שישה שבועות, "ענה האיש."

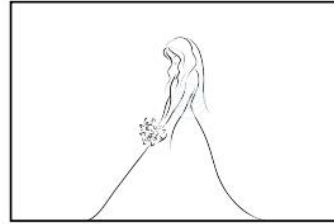
"טעות בידך, ידידי. מדובר למעשה על צמיחה איטית שאורכת חמש שנים תמימות. אם בשלב מסוים במשך אותן חמש שנים היינו חדלים להשקות את השתיל הרך, הוא היה נובל ומת במהרה."

"מה באמת קרה במהלך כל אותם שנים?"

"במשך ארבע שנים הייתה צמיחה, הצמיחה המופלאה מכול – כי היא התרחשה בעולם הבלתי נראה, בתהליכים ארוכים ונפלאים המתרחשים מתחת לפני השטח. מתחת לאדמה התפתחה רשת מסועפת וחזקה של שורשים, המסוגלת לתמוך בצמיחתו המתפרצת של הבמבוק בשנה החמישית. זכור זאת: כל מה שנבנה מהר – עשוי ליפול מהר. **צמיחה מצריכה סבלנות והתמדה, השקיה ואמונה פנימית.** כל טיפת מים חשובה, כל צעד קטן משפיע לטובה, גם אם בטווח הקצר אין לכאורה תוצאות. ייתכן שלא תבחין מיד בהבדל, אבל הצמיחה מתרחשת מתחת לפני השטח וממתינה לרגע שבו תהיה מוכן לפרוץ קדימה. **לעולם אל תתייאש! בנחישות ובהתמדה, בסופו של דבר, תפרוץ גם אתה ותגיע לגבהים עצומים.**"

בית המקדש
יהיה מרכז
העולם

יהיה לנו קל
להתלבש יפה
וצנוע

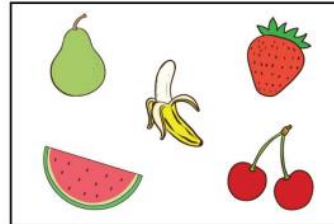
נעלה לבית
המקדש להביא
ביכורים

נסתובב חופשי
בכל ארץ
ישראל

לא נדבר
לשון הרע

לשון הרע,
לא מדבר אלי!

נאכל בריא
ואוכל שעושה
לנו טוב בגוף

לא יהיו
טילים
ופיגועים

כל העמים ירצו
להתקרב אלינו
ולשמוע אותנו

נכבד אחד
את השני

לא יהיו
תאונות
דרכים

נתגעגע לה' ולכן
נרצה להתקרב אליו
על ידי קורבנות או
תפילה

יהיה לנו ברור
שהתורה היא
המרכז של החיים
שלנו

נעזור בשמחה
לאבא ואמא